

ஆத்ம ஜோதி

‘கோம்பை சுவாமிகள்’

பேரின்பத் தெள்ளமுது.

[மகரிஷி சுத்தானந்தர்]

ஆத்ம ஜோதி.

(ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு)
எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆவயமே.

...சுத்தானந்தர்...

சோதி 11 சுடர் 6. விளம்பி ஓம் சித்திரை 1-4-59.

- பொருளடக்கம் -

பேரின்பத் தெள்ளமுது	...	161
அரவிந்தரின் அறிவுரை	...	162
மாகாத் மாக்களும் ஞானிகளும்	...	163
முப்பொருள் தத்துவம்	...	165
பொன் மொழிகள்	...	168
ஸ்ரீமத் கோம்பை சுவாமிகள்	...	169
யோக ஆசனங்கள்	...	177
நாம் காணும் சைதன்யர்	...	181
நடராஜா ஓம்	...	184
அபேதமும் ஆனந்தமும்	...	185
கடவுளைச் சரண் புகுதல்	...	190
கபீர் பஜன்	...	192
சுவாமி இராமதாசன்	...	193

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள்சந்தா ரூ. 75-00 வருடசந்தா ரூ. 3-00
— தனிப்பிரதி சதம் -30 —

கௌரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்.

பதிப்பாசிரியர்: நா. முத்தையா.

ஆத்மஜோதி நிலையம்-நாவலப்பிட்டி (சிலோன்)

எல்லாரு மின்புறுத லென்னின்ப மாக்கினை
எனதியா னென்ப தறவே
என்னுட் கலந்தவா ரெங்கணும் விளங்கினை
யியல்பா யிருந்த படியே,
தொல்லுலக முன்னுணை யாடலாய்த் தோற்றினை
தோற்றியதை மாற்றி மாற்றி
தொழில்க ளெண்பதுகோடி சோர்வற இயற்றியுந்
தொழிலறு சமர்த்த னாய்;
சொல்லரிய துரியமெய் விண்ணொளிக் கப்பால்
துலங்கிடும் வெட்டவெளியே
துதிக்கத் துதிக்கத் திதிக்குமுத் தமிழெனச்
சொக்குஞ் சுகப் பெருக்கே;
இல்லையென் பாருளு மிருக்கிறே னீங்கென்னு
மெல்லையறு தில்லை யறிவே!
எச்சமய மும்பணிந் தேத்தரிய பொதுநடத்
தெந்தையே போற்றி போற்றி

18 இன்றுநே சித்தவர்கள் நானாயே வெருகுபோல்
இகல்வேட்டை யாடு முலகம்,
எமன்வரினும் இணையறேம் என்றென்று மன்புளோம்
என்றுருகு காதலாளர்
சென்றுண் டறங்கிமன மொன்றென்று கொஞ்சியென்
செல்வச் சிறப்பின் வளமே
தேனினும் பாகினும் தித்திக்கும் இன்பமே
திருவே எனக் கலந்து
நின்றவர் செருக்குறு சினம்வர நிலைதவறி
நேர்பகை வராய்ப் பொருது வார்
நிறைகெட்டு மதிக்கெட்டு நெறிக்கெட் டலைவரிது
நீசவுல கத்தி னியல்பே
தொன்றுதொட் டிவ்வியலை நன்றுதேர்ந் துன்னையே
ஆணையாக நம்பி யுள்ளேன்
சுத்தபரி பூரண சுகானந்த வாரியே
சுடர்பரவு சோதி மலையே!

அரவிந்தரின் அறிவுரை

நாம் கருத்திற்கொண்ட முழுமாற்றம் நிகழவேண்டுகொள்க. எவ்வளவிற்கு நமது மனமும் இதயமும் இறைவனுக்கு கர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றனவோ அவ்வளவிற்கு நம் செயல்களும் வெளிப்பிரவிருத்திகளும் அர்ப்பணமாதல் அவசியமாம். செயல் புரியும் நமது திறமைகளை நமது மறைவில் நின்ற சீரியசக்தியினிடத்து ஒப்படைத்தலை ஏற்றுச் சமர்ப்பணத்தை படிப்படியாக நிறைவேற்றல் வேண்டும். நாம் செயல் புரிகிறோம். நாம் தொண்டாற்றுகிறோம் எனும் உணர்ச்சி அறவே அகலவேண்டும். பொருள்களின் புறத்தோற்றங்களில் மறைபட்டு நிற்கும் ஆண்டவனது இச்சை, தனக்குகந்தவகையிற் பெரிதும் நேரிடையாய் உபயோகப்படுத்துமாறு அவனது திருக்கரங்களில் அணைத்தையுமளித்தல் வேண்டும். திருவுளச்சம்மதமின்றியாதொரு செயலையும் புரியவியலாததலின், கரந்துநின்ற ஓர்சக்தியே நமது செயல்களைக் கூர்ந்துகவனித்துத் தடுத்தாளும் தலைவனாம். அகந்தையிலமைந்த அறிவின்மையினின்றும், முரண்பாட்டினின்றும், நெறிக்குறைவினின்றும் உண்டாய இச்செயல்களின் முழுப்பொருளையும் முடிவான கருத்தையும் உணர்ந்தவன் அவன் ஒருவனே. நமது குறுகிய சீர்கெட்ட அகந்தை பற்றிய வாழ்க்கையும் செயலும், தற்போது நம்மை உள்ளீடாய்த் தாங்கி நிற்கும் உயரிய திவ்விய வாழ்க்கை, சங்கற்பம், சக்தி ஆகிய இவற்றின் பரந்தநேரான வெளிப்பாடாக முற்றிலும் மாற்றப்பெறல் வேண்டும் இவ்வயரிய சங்கற்பமும் சக்தியும் இதுவரையிற்போல் மேல்நின்றே ஆதரித்து அனுமதித்துவரும் ஆற்றலாய் நிற்காமல், நம் உள் அறிவிலேயே பொருந்தி ஆளும் வகைசெய்தல் வேண்டும். தற்போது காந்தியங்கும் ஒரு, எல்லாமறிந்த ஆற்றலும் எல்லாம்வல்ல அறிவும் தமது தீர்க்கதிருஷ்டியில் கொண்ட உத்தேசமும் சாதிக்கும் முறையும் நமது வாயிலாய்த் திரிபற்று வெளிப்பாடாகும்வகையில் நம் சாதித்தல் வேண்டும்.

—*—

மகாத்மாக்களும் - ஞானிகளும்

(ஆசிரியர்)

மனித சரித்திரம் மிகமிகப் பழமையானது, இச்சரித்திரத்தை ஊடுருவிப்பார்த்தால் மூலகை மனிதரைக் காணலாம். தான்மாதிரம் வாழ்ந்தால் போதும் என்ற கொள்கையுடையவர்கள் ஒரு வகையினர். தன்னோடு தன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்ந்தால் போதும் என்ற கொள்கையுடையவர்கள் இன்னொரு வகையினர். உலகமெல்லாம் வாழவேண்டும் என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடையவர்கள் பிறிதொரு வகையினர்.

மூன்றாவது வகையினர் மனிதர்களுக்குள் மிக மிக உயர்ந்த தன்மையுடையவர்கள். இவர்களே உலகின் மகாத்மாக்களும், ஞானிகளும், அவதாரங்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், ஆவர். உலக வாழ்வில் இவர்களுடைய நோக்கம் மிகமதிப்பையுடையது. இவர்கள் உலகின்மீது புதுமையான வசீகர சக்தியைப் பரப்புகின்றார்கள். ஏனெனில் வாழ்க்கையில் குறுகியநோக்கத்தோடு வாழும்மக்கள், இம் மகாத்மாக்களின் கம்பீரமான தோற்றத்தால் மயக்கப்பட்டுக் கவரப்படுகிறார்கள்.

ஆத்மாவை அறிந்தவர்கள் ஆத்மகணத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர் அவர்களே ஆத்மீகவீரர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். மற்றவர்களிலிருந்து இந்த ஆத்மீக வீரர்களிடம் அமைந்த விசேட பண்புகள் எவை? எல்லாப் பிராணிகளிலும் உயிர்களிலும் கொண்டுள்ள சமநோக்கினால் ஏற்படும் சுயநல வெறுப்பே அவர்கள் வாழ்வின் அடிப்படையாகும். அவர்கள் உலகின் நிலையாமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அழிவில்லாததும் பேரின்பமானதுமான நிலையை எப்போதும் உணர்ந்து கொண்டே இருப்பவர்கள். இந்த உடல் செக்கன்தோறும் இறந்துகொண்டே இருக்கிறதென்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்கள்; இதனால், சாதாரண மனிதர்களை அச்சத்திற்குள்ளாக்கும் மரணபயத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இவர்களுடைய உபதேசங்கள் யாவும் ஆண்டவனைப்பற்றியனவாகவே இருக்கும். கீழ்த்தரமான எண்ணங்களினின்றும் நித்திய வாழ்வைப்பற்றிய உணர்வுக்கு மக்களை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அந்நிலையே அமரத்துவம் எனப்பெறும். அவர்கள் உபதேசங்கள் யாவற்றையும் ஒரு சொல்லில் அடக்கலாம், அது 'ஆண்டவன்' ஆகும். ஒன்றைப்பற்றியே திரும்பத்திரும்பக் கூறுவதில் அவர்கள் சலிப்படைவதில்லை.

வாழ்க்கை நித்தியமானது; அதாவது ஆத்மா என்றுமுள்ளது ஒவ்வொருயிரும் உண்மையாகவே தெய்விகம் வாய்ந்தவை; அதாவது இயல்பாகவே அழியா ஒளியும், இன்பமும் சாந்தியும் உடை; யவை. இவையே அவர்கள் அநுபூதிலிருந்த கிடைத்த அரிய மாணிக்கங்களாகும்.

பல்வேறு வகையான உயிர்த் தோற்றங்களிலும் ஒன்றிநிற்கும் அழிவில்லாததும் சர்வ வியாபகமானதுமான சத்துவப் பொருள் ஒன்றுண்டு, அதிலிருந்து வீசும் ஆத்மீகஒளி அவர்களிடம் எப்போதும் உண்டு. வாழ்வின் மாட்சிமையாகிய அந்நிலையை அடைவதன் பெருமையை மக்கட் கூட்டத்தினருக்குப் போதிக்கிறார்கள். மக்கள் விரும்பாவிட்டாலும் வலிந்து சென்று போதிக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஆத்மீக ஒளியினால் கவரப்பட்டு மக்கள் அவர்சுனைச் சுற்றிக் கூடுகின்றார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவர்களின் அன்புகொண்டு போற்றிப்பணிகின்றார்கள்.

அவர்களின் கூட்டுறவால் தமது பந்தநிலையை மக்கள் உணருகின்றார்கள். அதனால் அடிமைத்தனையிலிருந்து விடுதலை அடையவேண்டும். என்னும் ஆர்வம் உண்டாகிறது. அவ்வார்வத்தினால் தெய்விக நிலைக்குத் தாமும் உயர்த்தப்படுகின்றார்கள். மனிதவாழ்க்கையின் சரித்திரத்தின் எக்காலத்திலாவது நித்திய வாழ்வைப்பற்றி அறிந்த ஆசான் யாராவது இல்லாது இருந்ததில்லை. அவர்களின் அளவற்ற சக்தி மனிதனின் மிருக உணர்ச்சிகளை அடக்கிப் பரஸ்பர நேயம், சாந்தி, நல்லெண்ணம் என்பவை நிறைந்த உலகை ஏற்படுத்தும்.

இத்தகைய மகான்களுள் ஒருவராக வாழ்ந்து பல மக்களை ஆத்மீக வாழ்வில் ஈடுபடுத்திய கோம்பை சுவாமிகளுடைய திருமுகப் பொலிவோடு சித்திரைச்சுடர் வெளிவருகின்றது. புதுவருடத்தில் புதுவாழ்வு மலர ஞானி ஒருவருடைய தரிசனம் வழிகாட்டும் அல்லவா? ஆத்மஜோதி நேயர்களுக்குப் புத்தாண்டு வாழ்த்து உரித்தாகுக.

பண்பாடு.

விட்டைச்சுற்றிசுவர் எழுப்பவும் ஜன்னல்களை எல்லாம்வெளியில்லாமல் துணிவைத்து அடைக்கவும் நான் விரும்பமாட்டேன். சகல தேசத்துப் பண்பாடுகளும் என்விட்டில் வீசுவதையே விரும்புகின்றேன். ஆனால் வீசலாமேயன்றி என்னைக்காலையாரி விட்டு விடலாகாது. நான் பிறர்விட்டில்போய் அக்கிரமியாகவோ பிச்சைக்காரனாகவோ அடிமையாகவோ இருக்கமாட்டேன்.

—காந்தி.

முப்பொருள் தத்துவம்

(மாத்தளை—அருணேசர் எழுதியது)

மூன்று என்னும் எண்ணுக்குள் எத்தனையோ முக்கிய தத்துவங்க ளெல்லாம் அடங்கியுள்ளன அதில் அடங்காத தத்துவமே இல்லை எனலாம். உதாரணமாக இந்த உலகத்தையே எடுத்துக்கொள்வோம். அது இம்மூன்று என்னும் எண்ணுக்குள் தானே அடங்கியுள்ளது. அதனை ஈரேழு பதினாலு உலகம் எனப் பகுத்துக் கூறப்பட்டாலும். அது மேல்-கீழ்-மத்தி என மூவுலகமாக மூன்றினுள் தானே அடக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த உலகமட்டு மென்ன? இதனைப் படைத்த இறைவனுக்கூட முத்தொழிலுடைய மும்மூர்த்தியாக அன்றோ விளங்குகின்றார்! தாம் ஒருவரே என்றாலும் அவர் பிரமா. விஷ்ணு, சிவன், என்ற மூவகை நாமங்களுடன்-முறையே ஆக்கல், காத்தல். அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களை இயக்குபவராகப் பரிணமிக்கின்றாரே.

அதுமட்டுமா? அவ்விறைவன், “ஓம்” என்ற மூல மந்திரமாகிய பிரணவத்தின் உள்ளிருந்து அகர உகர, மகரங்களால் அ÷உ÷ம்) ஆக்கப்பட்டுத் திரிமூர்த்தித் திவ்விய சொரூப லட்சணங்களாகவும் விளங்குகின்றார். அகரம் பிரமனுக்கிடமாகவும். உகரம் விஷ்ணுவுக்கு இடமாகவும், மகரம் சிவனுக்கு இடமாகவும் அமைந்துள்ள தத்துவத்தை இது குறிப்பிடுகின்ற தெனப் பெரியோர் கூறியுள்ளனர்.

இன்னும் இம்மூன்றின் தத்துவப் பொருள் என்னென்ன வகைகளாகப் பரிணமித்துள்ளது என்பதையும் பார்ப்போம்.

கடவுளுக்கு ‘ரூபம் உண்டு-இல்லை’ என்ற சந்தேகத்தை ஒழிப்பதற்காக அவரை ரூபி, அரூபி

ரூபா ரூபி. (அதாவது-ரூபமுடையவர், ரூபமில்லாதவர், ரூபமும் அரூபமும் சேர்ந்து விளங்குபவர்) என்று அவரவர் பார்வையில் தோற்றக்கூடிய வெவ்வேறு உருவ பேதங்களை வெளிப்படுத்துவதும் இம் மூன்றின் தத்துவமே.

கடவுளின் வடிவாகக் கொள்ளப்பட்டுப் பூசிக்கப்படும் கொள்கைகூட—மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், என்ற மூவகைப் பிரிவில் கடவுளின் வடிவாகக் கொண்டு பூசிக்கின்ற தத்துவத்தையே உள்ளடக்கியிருக்கின்றது.

நம் இந்துமத தத்துவங்களும் கடவுள் லட்சணம் ஆண்ம லட்சணம், மோட்ச லட்சணம், என்று மூன்றாகத்தான் இருக்கின்றன.

கடவுளின் தத்துவத்தை நன்கறிந்த ஞானிகள் அவரை சத். சித், ஆனந்தம் என்னும் மூன்று குண ரூபங்களில் கண்டுள்ளனர். அதனால்தான் அவ்விறைவனைச் சச்சிதானந்த ரூபி என உருவகப் படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முப்பொருளின் தத்துவமே கடவுள், உயிர். உலகம், என்ற உண்மைகள் அடங்கியுள்ளதை அந்த ஞானிகள் காட்டியுள்ளனர். இவற்றுக்கு நம் இலக்கண நூல்களில் குறிப்புச் சொற்களையும் அமைத்துக் காட்டியுள்ளனர். அவை உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து ஆய்த எழுத்து என்ற மூன்றுக்குள் அடக்கப்பட்டு உயிரெழுத்து உயிரைக் குறிப்பதாகவும், மெய்யெழுத்து உலகத்தைக் குறிப்பதாகவும், ஆய்தமாகிய தனிநிலை கடவுளைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பழந் தமிழ் வாய்ப்பாடுதான் வடமொழியில் பதி, பசு, பாசம் எனப்பட்டதும்.

சில ஞானிகள் கடவுளை அடி, நடு, முடியில்லாத அநாதி (ஆதி அந்தம் அற்றவர்) என்று, அந்த

மூன்று வரையறைக்குள் அடங்காதவர் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அக்கடவுளை வணங்கும் பக்தி முறையையும் மூவகையாகத்தான் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவை உத்தம பக்தி, மத்திம பக்தி, அதம பக்தி, என்று மூன்று விதமானவையாம்.

அந்த மூன்றுவித பக்தி வணக்க முறைகளையும் கைக்கொண்டு நடக்கும்போதுகூட, அதற்கு முக்கரண சுத்தியைத்தான் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முக்கரணம் என்பது மனம், வாக்ஷ, காயம் என்ற மூன்று காரணங்களாம். அவை பரிசுத்தத்துடனே இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் நியமிக்கப்பட்ட வீதிமுறையாகும். மனத்தை தீய வழிகளில் செல்லவிடாமல் நல் வழிகளிலேயே செலுத்திக் கடவுளை மனதினால் வணங்குவதை மனச் சுத்தம் என்றும்; வாயை அடக்கித் தீச்சொற்களைப் பேசாதிருத்தல்; வாயினால் இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குதல் ஆகியன வாக்குச் சுத்தம் என்றும்; காயம் எனப்படுகிற உடலினால் பிறருக்கு நன்மையான வற்றைச் செய்தல், கடவுளுக்குப் பணிபுரிதல் ஆகிய இவை காய சுத்தி என்றும் கூறப்படும்.

ஆகவே இந்த மூன்று என்னும் எண்ணானது தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் தத்துவங்களின் பேருண்மைகளையும் பெருமைகளையும் எவராலும் அளவிடற்கரிது என்பது உணரத்தக்கது.

ஓம்-தத்-சத்.

ஸ்ரீமத் அபேதானந்த சுவாமிகளின் பொன் மொழி.

(விருத்தம்)

‘‘தலைமிசைக் கைகள் கூப்பி
சத்தமிட்டுக்கக் கூவி
உலைபுறு மெழுக தென்ன
உருசி நீ பஜனை செய்தால்
தலைவனும் இறைவன் பாதம்
சிரமிசைச் சூட்டு வானே
நிலையென அதனைப் பற்றி
நன்னிலை சேர்க’’ என்றான்.

நானெனும் அகந்தை போடு
நாமத்தைச் சொல்வ தாலே
தேனினும் இனிப இன்பத்
தீருவருள் சுவைக்க வொண்ண
சீனிபின் குன்றின் மேலே
சிற்பெறும் பொன்று வாயில்
தீனிபாம் அரிசி கவ்விக்
சென்றிடில் பயனுண்டோ தான்?

அவதூதர் ஸ்ரீமத் கோம்பைசுவாமிகள்.

(மதுரானந்தா)

மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலுகாவில் கோம்பை என்ற கிராமம் ஒன்றிருக்கிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் வட சாரலிலே திகழ்கின்ற இவ்வூரில் தமிழ்கலந்த கன்னடத்தைத் தாய்மொழி யாகக்கொண்ட கௌடர் ‘என்ற கவுண்டர் இனத்தார் மிகுதியாய் வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு முக்கிய தொழில் ல் வசாயம். ஆடுமாடுகள் வளர்த்தல் முதலியவையாம். இந்தக்கவுண்டர் குலத்திலே ஒரு கோடஸ்வரூடைய திருமகவாக அவதாரம் பண்ணியவரே நமது கோம்பை சுவாமிகள். இவரது தாய் தந்தையர் பெயர் தெரியவில்லை. இவரது மரபின ராகவும் இப்போது யாருமில்லை. கர்ண பரம்பரை யாக இவரைப்பற்றி வழங்குகின்ற சில வரலாறு களை கீழே தருகிறோம். இவர் சுமார் 200 அல்லது அதற்கும் கூடுதலான ஆண்டுகட்குமுன் பிறந்திருக்கவேண்டும். இவர்கள் சமாதியாகி இன்று 34 வருடங்களாகின்றன. அதற்குமுன் 40 வருட காலம் நாகர் கோவிலிலும் அதற்குமுன் பலகாலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் பல இடங்களிலும் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்களுடைய வயதைத் திட்டமாகச் சொல்லமுடியாது. அவரது பெயரும் யாருக்கும் தெரியாது.

‘‘ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ’’

என்றபடி, ‘கோம்பை’ என்றவூரில் பிறந்தவராதலால் ‘கோம்பை சுவாமிகள்’ என்று உலகம் அழைத்தது. சிவஞானியைப் பெற்றதால் அவ்வூருக்கும் அழியாப் புகழும் புண்ணியமும் வந்தெய்தி யிருக்கி

றது. சிவஞான வாரிதியிலே, நாமரூபமயமான சீவ போதச் சிற்றேடை சென்று இரண்டறக் கலந்தபின் எஞ்சி நிற்பது அவ்வகண்ட ஸச்சிதானந்தக் கடல். அவதூதர்களுடைய உண்மை நிலை அதுவாகும். அத்தகையோரை உலகம் ஏதாவது ஒரு பெயர் சூட்டி அழைக்கிறது.

நமது சுவாமிகளை கருவிலே திருவுடைய யோகப் பிரதிஷ்டர் அல்லது சாமுசித்தர் எனலாம். 'ஸுசீனம் ஸ்ரீபதாம் கேஹே யோக ப்ரஷ்டோபி ஜாயதே' என்ற கீதா வாக்கியத்தின்படி, சிவபக்தியும் செல்வமும் சிறந்த மரபிற்செனித்த சுவாமிகள் சுமார் 15 வயதிலேயே வீட்டைத்துறந்து வெளியேகினார். 'பொய்யை விட்டுப் புறப்பட்டேன்' என்றபடி இவர்கள் துறவறம் பூணுவதற்கான காரணம் ஒன்றுநேர்ந்ததாகக் கூறுவர். இவர்களுடையமாட்டுமந்தையிலே ஒரு பசு கன்று போட்டது. ஆனால் பால் கறக்கவிடாது. அந்தப்பசு வழக்கமாக மலையில் மேயப்போகும்போது ஒரு குகைக்குள் போகும். இதை ஒருநாள் சிறுபையனாகியிருந்த நமது சுவாமிகள் கண்டு பசுவைப்பின்தொடர்ந்துகுகைக்குள் சென்றாராம் குகைக்குள் சென்ற பசு நேராக அங்கிருந்த ஒரு முனிவரண்டைச் சென்று நின்றதாம். முனிவர் பசுவின் அகட்டிலிருந்து பால் பருகியபின் பசுவைத் தொடர்ந்துவந்த பாலனைப் பார்த்தாராம். அந்த அருட்பார்வை சக்ஷுதீக்ஷயாயிருந்தது. ஸற்குருநாதர் திருவருள் பதியப்பெற்ற சீடன் உலகையும் உற்றார் உறவினரையும் மறந்தான். தாயினிடம் சென்று 'அம்மா என்னை நீ தேடக் கூடாது' என்று கூறி ஒரு சில நாட்களுக்குள் முற்றத் துறந்து வெளியேகினார். அதற்குப்பின் சில வருடங்கள் எங்கே எவ்வாறு கழிந்தன. என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் சுவாமிகள் நாகர்கோவிலுக்கு வந்து சுமார் 40 வருடங்களாக அங்கு வாழ்ந்து கடைசியாக 10 மாதங்கள் ஈத்தாமொழியிலும் வாழ்ந்து சமாதியெய்திய வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கீழே தருகிறோம்.

சிறுவயதிலேயே துறவறம் பூண்ட சுவாமிகள் தஞ்சாவூர் முதலிய இடங்களில் பல வருடம் சுற்றி அலைந்து இற்றைக்கு சுமார் 75 ஆண்டுகளுக்குமுன் நாகர்கோவில் நகரின் வடபகுதியாகிய வடசேரியில் வந்து சேர்ந்தார். ஆனால் வடசேரி வந்து சேருவதற்குமுன் நாகர்கோவிலுக்கு 4 மைல் தொலைவிலுள்ள தாழக்குடியில் வந்ததாகவும், அங்கு ஒரு சிற்றுண்டிச் சாலையில் சென்று முதலாளியைப் பொருட்படுத்தாமல் தோசை ஒன்று எடுக்க அவர் ஏதோபயித்தியம் என நினைந்து அடிக்க அந்த உதையும் வாங்கிக்கொண்டு அவ்வுரை விட்டு நேரே வடசேரி வந்ததாகவும் கூறுவர். சுவாமிகள்

வடசேரி சன்னிதியிலுள்ள சந்தையிலும் சந்தைக்கு இரண்டு பர்லாங் சுற்றளவிலுமாக தங்கியிருந்ததைத் தவிர இந்த 40 வருடங்கள் வேறிடங்களுக்குப் போனதாகத் தெரியவில்லை.

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லாம் நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உளன்றுநன் மங்கையரைத் தாய்போற்கருதித் தம்போல் அனைவர்க்குந் தாழ்மை சொல்லிச் சேய்போல் இருப்பர்கண் டர் உண்மை ஞானந்தெளிந்தவரே.

என்ற பட்டினத்தடிகளின் திருப்பாடற்கு விளக்கமாக அமைந்தது எனலாம் நமது சுவாமிகளின் வடசேரி வாசம். 'சேய்போல இருப்பர்' என்றபடி அரையிலே கந்தைக்கோவணம் ஒன்று, கவனிப்பாரின்றித் தொங்க சுவாமிகள் திகம்பரனாகவே காணப்பட்டார். 'சித்தத்திலே சிவம் நாடுவர் - அதில் சேர்ந்து களித்துல காணவர் - நல்ல, மத்தமத வெங்களிறுபோல் நடைவாய்ந்து இறுமாந்து திரிகுவர்' என்ற பாரதி வாக்கிண்டி ஆடையின்றி, சிவஞானிக்குரிய கம்பீரத்துடன் அலைந்த நம் பெருமானே மூவாசைப் பைத்தியம் பிடித்த உலகம் 'பித்தன்' என்றே கண்டது. ஆனால் நாள் செல்லச் செல்ல சுவாமிகளது சீரிய நிலையை உலகம் அறிந்தது. தூற்றியவர் போற்றினார். பழித்தவர் புகழ்ந்தனர், பூசித்தனர். ஆனால் பெருமான் எப்போதும் துவந்துவாதீத நிகையிலேயே நின்றார்.

ஒருவரைப் பார்த்தமாதிரையிலே, அவர் நல்லவரா; பொல்லாதவரா, அன்பரா ஆங்காரியா, என்ற அறியக்கூடிய ஞானக்கண் நம்புபனிடத்திலிருந்தபடியால், நல்லவர் தருகின்ற உணவையே உட்கொண்டு வந்தார். 'சிலர்' இருக்குமிடம் தேடி உருக்கமுடன் உணவு கொண்டு வந்தாலும் உண்ணார். சிலருடைய வீட்டிற்குள் தானே சென்று அடுக்கழைக்குள் நுழைந்து பாணயிலிருந்து தானே உணவை எடுத்து உண்பார். சிலவேளை பெண்களிடம் 'அக்கா சோறு போடு' என்று கூடக்கேட்பார். சிலர் சுவாமிகளுக்குச் சாதம் ஊட்டுவதும் உண்டு. சாதம் கொஞ்சந்தான் சாப்பிடுவார். பெரும்பயற்றில் பிரியம் அதிகம். பணயிலுள்ள பதனீர், பனை வெல்லம் பேயன் வாழைப்பழம் இவை பிரியமாக உண்பார். மூக்குத்தூள் அடிச்சடி உபயோகிப்பார். வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை, சாப்பிடுவார். ஆனால் சுண்ணாம்பு சேர்ப்பதில்லை. வேண்டிய பொருளெல்லாம் கொடுப்பதற்கு ஆட்கள் எப்போதும் காத்திருப்பர் என்றாலும் சிலவேளை சாப்பாட்டு விடுதியிலுள்ள ஏச்சிலை நாய்களுடன் சேர்ந்து நிம்மதியாக அருந்துவார். சாக்கடை நீரையும் சாப்பிடுவார். நன்மனம் படைத்த அன்பர்களது கடைகளிற்சென்று தோசை, பழம் வெற்றிலை முதலியவை தானாகவே எடுத்துச் சாப்பிடுவார். கடைச்சொந்தக் கார

ர்கள் அது கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுவார். ஏனெனில் அன்றைக்கு சுவர் கடையில் விற்பனை பெருவாரியாயிருக்கும். சுவாமிகள் மண்ணைத்தொட்டாலும், பொன்னாகும் என்பது எல்லோருடைய வும் அனுபவம். ஒருவர் கையிலிருந்து ஏதாவது சுவாமிகள் வாங்குவாராயின் அவருக்கு நன்மையுண்டாகும் என்பது திண்ணம் 'நடமாடுங் கோயில் நம்பர்' ஆகவிளங்கும் ஞானிகளுக்கு ஒன்று ஈந்தால் படமாடுங்கோயில் பகவற் கங்காகும்' ஆதலாலே மக்கள் சுவாமிகளுடைய வருகையையும் தரிசனத்தையும் எதிர் பார்த்து நிற்பர்.

நம் சுவாமிகள் வடசேரியில் நெசவுத் தொழிலையுடைய சாலியர் தெருவிலுள்ள சில அன்பர்களுடைய வீடுகளுக்கு நாடோறும் வழக்கமாகச் சென்று உணவு கொள்வார். அப்படி சுவாமிகளுக்கு உணவு ஊட்டியவர்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர் திருவாளர் பிச்சாண்டித் தரகனார் ஆவர். இவ்வன்பர் மிகவும் சிரத்தையுடன் சுவாமிகளுக்குத் தொண்டுசெய்துவந்த ஓர் செல்வந்தர் இவர்கள் கல்வி கேள்வியிலும் மிகச்சிறந்தவர். இறுதியில் திருச்செந்தூர் திருவிழா பார்க்கச் சென்று முருகப்பெருமான் திருவடியிலேயே காலமாண்டு.

அடுத்தபடியாக சுவாமிகளுக்குச் சிறந்த தொண்டு செய்த அன்பர், நாகர்கோவில் திரு சுப்பையன் ஆச்சாரி அவர்களாகும் இவர்களுக்குத் தொழில் பித்தனை, வெள்ளோட்டுப் பாத்திரங்கள் வார்க்கிறது இவர்கள் அடிக்கடி நம் சாமிகளுக்குப் பிரிய உணவு வகைகளைத் தயார்செய்து வடசேரிக்குக் கொண்டு செல்வார். இவர் அளிக்கும் உணவைச் சுவாமிகள் பிரியமாக உண்பார் இவரும் சுவாமிகளோடு நீண்டநேரம் உட்கார்ந்து, கை கால்களைத் தடவித் தொண்டு செய்வார். இருவருக்குமிடையிலுள்ள அன்பு அளவற்றது. திருநாவுக்கரசர்மீது பெரும்பத்திபூண்ட அப்பூதி நாயனார், தன் குழந்தைகளுக்கும், வீடுவாசல்களுக்கும் திருநாவுக்கரசு, திருநாவுக்கரசு என்று பெயர்கூட்டி அடிமை பூண்டிருந்ததைப்போல நமது ஆசாரி அவர்களும் தமக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கும் 'கோம்பை' என்ற திருநாமத்தை சூட்டினார். இவர் சுவாமிகளுக்குத் தொண்டுசெய்து வந்தகாலத்திலே இவருக்கு ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது, இது ஓர் அசாதாரணக் குழந்தையாகவே இருந்தது. தன் அறிவு வந்து நடக்கத் தொடங்கியதும் கோயில் களுக்குப் பிரியமாகப் போகும், பஜனை, ஜபம் தியானம் இவைகளில் கூடுதல் ஈடுபடும், உலகத்தவர் உறவை விட்டு தன்னலத் தனியாயிருக்கும். சிறுவயது முதலே இதற்கு ஐடையிருந்தது. சிலவேளை வரப்போகின்ற காரியங்களைத் திடீரென்று சொல்லிவிடும். குழந்தைகளுக்குரிய சஞ்சலம் இல்லை. நிம்மதி. இத்தெய்வீகக் குழந்தைக்கு சுமார் ஆறு வயது ஆனதும் வயிற்றுக்கழிச்

சல் நோய் கண்டது. சிலநாள் படுக்கையிலிருந்தது. இறுதி நாளுக்கு முந்திய தினம் தான் அடுத்தநாள் புறப்பட்டு விடுவதாகக்கூறி அவ்விதமே மறுநாள் சிவலோகம் சேர்ந்தது.

இந்த சுப்பையன் ஆசாரியாருடைய மக்கள் இப்போதும் கூட அடிக்கடி நமது சுவாமிகளுடைய சமாதிக் கு வந்து தாங்களே பூஜை செய்து வழிபட்டுச்செல்வது வழக்கம். சுவாமிகளது குருபூஜை தினத்தன்றும் இவர்கள் வந்து பூசை அன்னதானம் இவைகள் செய்கிறார்கள்.

இரவுவேளை சுவாமிகளை அனேகமாக ஒருவருக்கும் காணமுடியாது. சிவஸ்வரூபமான சுவாமிகள் இரவுவேளையை சுடுகாட்டிலேயே கழிப்பார். சுடுகாட்டில் நிலவுவது ஒரே அமைதி, சாந்தம் அச்சமில்லை, துயரமில்லை, ஆசையில்லை, சினமுமில்லை.

'அறியாமை அறிவகற்றி அறிவி னுள்ளே
அறிவுதனை அருளி னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
பிரியாத சிவன்ருணே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல,வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவன் நிராதாரனாயே.

என்ற சிவஞான சித்தியார் திருப்பாடலின்படி சுவாமிகள் ஒழுகின சேரி ஆற்றங் கரையிலுள்ள சுடுகாட்டிலே ஞான நிடை கூடிக் கழித்திருப்பார். 'எல்லா வுயிர்களுக்கும் இரவு, யோகியருக்குப் பகல்' என்ற கீதாவாக்கியத்திற்கு இலக்கியமாய் அமைந்திருந்தது சுவாமிகளின் வாழ்வு. சுவாமிகளுக்குப் பிரியமான ஒரு அன்பர் இரவில் சிலவேளை சுவாமிகளிருக்கும் சுடுகாட்டிற்குப் போவாராம் அப்போது அவருக்கு எப்போதுமே வெளியுலகில் மௌனியாயிருக்கும் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து ஞானவாசிட்டத்திலுள்ள அரியகருத்துக்களை உபதேசிப்பதுண்டு. என்று மேற்படி அன்பருடைய நண்பர் வடசேரி திரு பி. சிதம்பரதானுபிள்ளை அவர்கள் அடியேனிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

இரவுவேளையில் சிலபோது பாதையருகிலும் சுவாமிகள் படுத்திருப்பதுண்டு. அப்போது தனது உடல் உறுப்புகளெல்லாம் துண்டாய் வெவ்வேறுகக் கிடப்பார். இந்த அதிசயம் பலதடவையிலும் பார்த்த சில அன்பர்கள் அடியேனிடத்தில் கூறியிருக்கின்றனர். ஹடயோக சித்திவல்ல யோகிகள் இங்ஙனம் செய்வது வழக்கம்.

குழந்தை பெருத அனேகம் தாய்மார்கள் சுவாமிகளுக்கு உணவு ஊட்டியும், அவரிடம் பிரார்த்தனை பண்ணியும், குழந்தை பேறு அடைந்திருக்கின்றனர். பலர் நோய் நீங்கினர். பலர் செல்வந்தராயினர். சில குருடர்கள் கண் பெற்றனர். சுவாமிகளைத்துள் புறுத்தி ஒருவர் தன் கண்ணை இளந்ததுமுண்டு. இம்மாதிரி சாபானுக்கிரக சத்தியானது இன்னும் அவரது சமாதியிலே நிகழ்வதுண்டு.

ஸ்ரீ ராமக் கிருஷ்ணருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய ஸாரதா தேவியாருடைய ஸ்ரீ ஸாரதா அன்னையின் சீடராய் விளங்கியவரும் அடியேனை ஆட்கொண்டகுருநாதருமாகிய ஸ்ரீமத் அம்பானந்த சுவாமிகள் தன் சிறுவயதில், ஒருநாள் நம் சுவாமிகளைத் தரிசிக்க, பழம், வெற்றிலை, பாக்கு முதலியவை வாங்கிச் சென்ற செய்தியை அடியேனிடம் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். குருநாதர் சுவாமிகளை நெருங்கியதும் சுவாமிகள் எழுந்து ஓடி கொஞ்சத் தொலையில் சென்று ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தனர். குருநாதர் அவ்விடம் சென்றபோது அவரிடமிருந்த வஸ்துக்களை வாங்கிச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிட்டு குருநாதருடைய தாடி மயிரைத்தடவி அருள்புரிந்தனர்.

சுவாமிகளுடைய வடசேரி வாழ்க்கையிலே முக்கியமான மற்றொரு சம்பவம் நடந்தது. அக்காலத்தில் திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தை ஆண்டிருந்த மூலத்திருநாள், ராமவர்ம மஹராஜா தனது தலைநகராகிய திருவனந்த புரத்திலிருந்து வடசேரிக்கு எழுந்தருளி வந்துகொண்டிருந்தார். பகல் முழுதும் பாதையோரத்திலே கழிக்கும், திகம்பரனாகிய நமது சுவாமிகளை 'போலீஸ் காவலாளர்கள் பாதையிலிருந்து பலவந்தமாக அப்புறப்படுத்தி சந்தைமதில் சுற்றுக்குள் [காம்பவுண்ட்] தள்ளி, வாசல்களைத் தாளிட்டு வெளியே நின்றனர். ஆனால் மகராஜாவின் குதிரைவாகனம், சந்தை வாசலுக்கு முன் வந்ததும் சுவாமிகள் அரசன் முன் தோன்றிவிட்டார்—போலீஸ் படை ஏமாந்தது. அரசன் சுவாமிகளுடைய பெருமையை அறிந்து கீழிறங்கி மரியாதை செய்து வணங்கினார். ஒரு புதிய வேஷடியொன்று வாங்கித் தந்தார், 'கரித்துணிக் கந்தலைக்கட்டிய சுவாமிகள் மன்னன் தந்த வேட்டியை எட்ட எறிந்தார். மன்னன் தன்னுடன் சுவாமிகளைக் கொண்டுபோக நன்றாக முயன்றபோதும் சுவாமிகள் சம்மதிக்காமல் தன்போக்கில் நடந்துசென்றுவிட்டார், வெகுநாள் கழித்து, சுவாமிகள் வடசேரியை விட்டு ஈத்தாமொழிக்கு வந்து தங்கியிருக்கும்போது கொல்லமாண்டு 1099—ஓ ஆனியிலோ ஆடியிலோ, மூலத்திருநாள் மன்னர் திருவனந்தபுரத்தில் காலமான அந்த நிமிஷத்தில், சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்து 'மன்னன் இறந்துபோனான்' என்று கூறினர்.

நீண்டகாலமாக நாகர்கோவிலில் தங்கி பற்பல திருவிளையாடல்கள் புரிந்து அன்பர்களை அனுக்கிரகித்துவந்த அடிகள் திடீரென ஒருநாள் தென் திசையிலுள்ள கடலோரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். இதுகண்ட அன்பர்கள் பலர் சுவாமிகளை நாகர்கோவிலிலேயே தங்கியிருக்கும்படி நன்றாகக்கொஞ்சி வேண்டினர். பற்றற்ற பரமஞானியாகிய சுவாமிகள் ஒருவரையும் கவனிக்காமல் நேராக நாகர்கோவிலுக்கும் மேற்கே பதினாண்டுகாவது கல்லிலிருக்கும் குளச் சல்வரையும் நடந்துபோய் அங்கிருந்து கிழக்கே திரும்பி தருமபுரம் என்று பேர்போன ஈத்தாமொழி கடலோரத்தில் புன்னைகள் நிறைந்த மணல்வெளியில் வந்து தங்கினர். முன்னமேயே உலகப்புகழ் பெற்றிருந்த சுவாமிகள் இந்த இடத்தில் வந்ததுகண்ட மக்கள் சுவாமிகள் சமாதி கூடுவதற்காகத்தான் இங்கு வந்துள்ளார் என்று முடிவு கட்டினர். இதைப்பற்றிச் சுவாமிகளிடத்தில் நேரடியாக ஒரு அன்பர் கேட்டபோது சுவாமிகளும் அங்ஙனமே ஒத்துக்கொண்டனர்.

'இராமன் இருக்குமிடம் அயோத்தி' என்றபடி சுவாமிகள் இந்தக் கடலோரத்திற்கு வந்ததும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் தரிசனத்திற்காக வந்துபோகத்தொடங்கினர். சுவாமிகள் சன்னிதியில் எப்போதும் ஒரு கூட்டம் காணலாம், சுவாமிகளுக்குத்தேவையான தின்பண்டங்களாகிய பழம், பெரும்பயறு, தோசை. வெற்றிலை பாக்கு, முதலியவை விற்பனைசெய்யும் சிறு கடைகளும் ஆங்கு தோன்றின. கடற்கரையிலுள்ள ஒன்றிரண்டு செம்படவர் குடிசையிலும் சுவாமிகள் தட்டுத் தடங்கலில்லாமல் புகுந்து பெரிய பச்சைமீன்கள், சாதம் இவற்றைக் கையாலெடுத்துத் தின்றுவிடுவார்கள். பரவர் குடியைச்சோர்ந்த திரு கபரியேல் வாத்தியார் என்ற ஒரு அன்பர் சுவாமிகளுக்குச் சிறந்த தொண்டு செய்தார். இந்த வேளையில் தென்காசியிலிருந்து நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு சுவாமிகளும் இங்கு வந்து நமது கோம்பை அப்பனுக்கு மிகுந்த தொண்டு செய்தார்கள். மெல்ல மெல்ல அவரது நோயும் நீங்கியது. ஈத்தாமொழியிலிருந்து இரண்டு மைல் தொலையிலுள்ள இராஜாக்கமங்கலத்திலிருந்தும் பல அன்பர்கள் தினந்தோறும் வந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்துச் செல்வர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஏ. நாராயணபிள்ளை ஸ்ரீ உலகுடைய பெருமான் நாடார், ஆசிரியர் ஸ்ரீ எம். ஆண்டி நாடார் முதலியவர்கள். ஸ்ரீ ஆண்டிநாடார் அவர்கள் வழக்கமாக சுவாமிகள் திருமுன் ஸ்ரீ தாயுமானவர் பாடல் தேவாரம் திருவாசகம் பாடுவார்கள். இந்தத் தமிழ்மறைகளைக் கேட்க சுவாமிகளுக்குப் பிரியம் அதிகம். ஆண்டி நாடாரை கண்டதும் சுவாமிகளே கைச்சாடைக் காட்டி பாடும்படி பணிப்பார்களாம். சங்கீதத்தில் விருப்பம் அதிகம்.

சுவாமிகள் தங்கியிருந்த இடம்மணற்பரப்பு. அங்குக்கூறுகின்ற ஜனங்கள் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மிக அவதிப்படுவதைக் கண்ட தென்காசி சுவாமிகள் நமது அடிகளிடத்திலே சென்றுநிலைமையைச் சொன்னார். அடிகள் திருவுள்ளம் இரங்கி தாம் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு நேர் முன்பக்கம் சென்று ஒரு சிறு சுள்ளியால் ஒரு இடத்தை சுட்டிக்காட்ட அங்கே தரையைத் தோண்டினார்கள் எட்டு அடி தோண்டுவதற்குள் சுத்த ஜல ஊற்று கண்டது இன்றைக்கும் அது தீர்த்தமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. கோயில் பூசை முதலியவை களுக்கு பயன்பட்டு வருகிறது. கடலோரத்திலுள்ளபல கிணறுகளும் உப்புத்தண்ணீர் ராயிநக்க, சுத்த ஜலக் கிணறுதந்த கோம்பை நாதன் அருள் வாழியவே!

சுவாமிகளுக்கு வெய்யிலில் இளைப்பாறுவதற்காக தென்னோலை வேய்ந்த ஒரு சிறு குடிசைகட்டப்பட்டது, புன்னேமரத்தின் கீழமைந்த அந்தக் குடிசையே சுவாமிகளது கடைசிவாசல்தானமாயிற்று. இங்ஙனம் பத்துமாதக் கங்குழியவே மாசிமாதம் 7-உ புதன்கிழமை இரவு 8 மணி சுமாருக்கு பக்கத்தில்யாருமில்லாதபோது சுவாமிகள் தனது இகலோக லீலையை முடித்து நிர்விகற்ப சமாதிகூடி விதேக கைவல்யம் பெற்றார்கள். அன்றுகிருஷ்ணபக்ஷத்து தசமி 34½ நாளிசைக்குமேல் ஏகாதசி ஆரம்பம்; மூல நட்சத்திரம் சுவாமிகளின் தொண்டராகிய தென்காசி சுவாமிகள் இதுகண்டு மிகவருந்தி அன்பர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்தார். உலகமெல்லாம் திரண்டுவந்தது. மறு நாள் பகல் சுமார் 4-மணிக்கு வேதவிதிப்படி சுவாமிகளது திருவுடலை அபிஷேகம் அலங்காரம் செய்து 10-அடி ஆழத்தில் கல்லறை ஒன்றுகட்டி. கற்பூரம் திருநீறு பொன் வெள்ளிக்காசுகளீட்டு சமாதி செய்தார்கள், சமாதிகுமேலே சிவலிங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அன்றுமுதல் இருவேளை பூசை வந்தனை வழிபாடு ஆகியவை நடந்தேறி வருகின்றன, சுவாமிகளது சமாதியைச்சுற்றியுள்ள 66 ஸென்ட் பூமியை மட்டத்திற்கு மாண்யமாக விட்டிருக்கிறார்கள். சமாதியில் முக்கியமாக பெளர்ணமி தோறும் இரவில் 7 மணியிலிருந்து 1 மணிவரையிலும் திருவாளர் எஸ். தங்கவேல்நாடார் B-A அவர்களின் தலைமையில் ஒரு அந்தர்யோகம் நடைபெற்று வருகிறது. அவ்வேளை விசேட பூசை, பஜனை, தியானம், சமயச்சொற்பொழிவுயோகாசனப் பயிற்சி முதலியவைநடைபெறும். ஸ்ரீகேசம்பைநாதருடைய திருவருளால் அவரது சமாதிமடதன்பர்கூட்டம் பெருகிவருகிறது. அடியார் தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தாகவிளங்கும் நம் அடிகள் வாழ்க! அன்பர் வாழ்க.

பித்தனாய்த் திரிந்த சுத்தப், பிரமமே போற்றி கோம்பை அத்தனே போற்றி! ஈத்தா, மொழிவளர் அரசே போற்றி! சித்தனே போற்றி! தெய்வத், திகம்பரா போற்றி உந்தன் கைத்தலம் அளித்த மண்ணும் கனகமாய்த் தீரும் போற்றி!

யோக ஆசனங்கள்.

(S. P. A. சிவலிங்கம் - சேலம்)

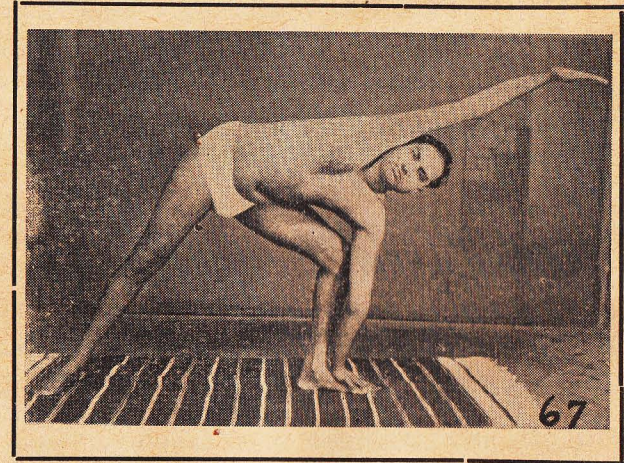
— 67; பார்ஸ்வ கோணசனம் —

[பழகும் வீதம்]

—✕—

காற்றோட்டமானதும், சுத்தமானதும், சமதளமானதுமான விரிப்பின் மேல் கால்கள் இரண்டையும் சற்று அகட்டி வைத்துக் கொண்டு நேராய் நின்று கொள்ளவும்.

பின் இடது பாதத்தின் முழங்காலை மடித்து பாதத்தைச் சிறிது திருப்பி வைத்துக்கொள்ளவும். முதுகுடன் சிறிது இடது பக்கமாய்க் குனிந்து [முன்பக்கம் குனியாது] இடது கையை மடித்து இடது பாதத்தின் விரல் மேல் உள்ளங்கை படும் வண்ணம் இடது கையை வைத்திருக்கவும் வலது கையை வலது காதை பொட்டியவாறு நேராய்த் தலைப்பக்கமாய் நீட்டி வலது காதைத் தொடும் வண்ணம் நேராய்த் தலைப் பக்கமாய் நீட்டியிருக்கவும். உள்ளங்கை மேல் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

முகம் முன்பக்கம் பார்வை இருத்தல் வேண்டும். சுவாசம் சமநிலையில் இருக்கவும். வலதுகால் வளையாமல்

நேராய்ச் சாய்வுடன் இருக்கவும். சித்திரம். 67. பாக்கவும் பின் கால்களை மாற்றி வலது காலிலும் இவ்வாறு செய்யவும்.

ஆசனத்தைக் கலைப்பித் தல்.

இடது காலின் மேல் வைத்திருக்கும் இடது கையை எடுத்து சுவாசத்தை உள்ளிழுத்தவாறே நேராய் நிமிர்ந்து கால்கள் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து சிரமபரிகாரம் செய்து கொள்ளவும்.

சாதாரணமாய் ஐந்தாறு தடவைகள் அவரவர்கள் சவுகரியத்தைப் போல் செய்யலாம். ஆண், பெண், அனைவரும் செய்யலாம்: பெண்மணிகள் கர்பகாலம். மாதவிடாய் ருதுசமயங்கள் தவிர்த்து மற்ற நாட்களில் செய்யலாம்.

பலன்கள்:— விலா எழும்புகள். கால்களின் மூட்டு, தொடை, இடுப்பு, இவைகளுக்கு வலுவைக் கொடுத்து இரத்தோட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும். இருதயம் வலுவடையும். மலஜலம் நன்கு சுத்தியாகும்.

68, சதுர்முக கோணசனம்

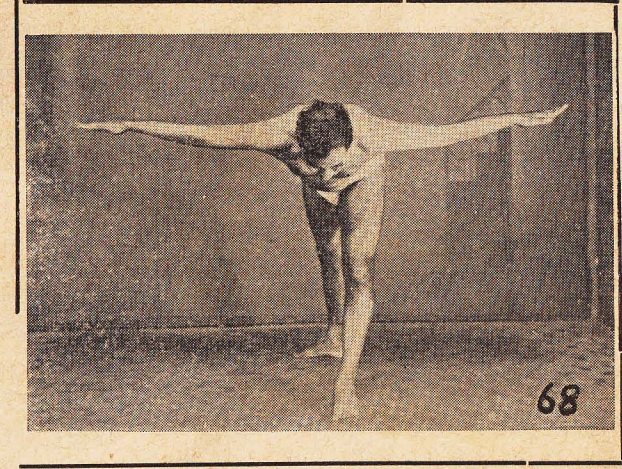
[செய்யும் விதம்]

சுத்தமான சமதள கெட்டி விரிப்பின் மேல் நேராய் நின்று கொள்ளவும்.

பின் கால்கள் இரண்டையும் சற்று அகட்டி வைத்து, கைகள் இரண்டையும் தோள் பட்டைப் பக்கமாக நீட்டவும் இப்போது கைகளும் தோல் பட்டைப் பக்கமாக நீட்டியிருக்கவும்

இனி முன் குனிந்து பார்வை கீழே பார்க்கவும் கைகள் நீட்டியவாறு இருக்கவும். இது முதல் நிலை

இவ்வாறே இடுப்புடன் நேராய் நிமிர்ந்து பின் பக்கமாய் அதாவது முதுகுப் பக்கமாய் வளைக்கவும். கால்கள் அகட்டிய நிலையிலும், கைகள் இரண்டும் நீட்டிய நிலையிலும் இருக்கவும். முதுகு நன்கு பின் பக்கம் வளைந்திருக்கவும். சுவாசம் சமநிலையிலிருக்கவும். இவ்வாறு தேவைக்கு தக்கவாறு செய்யவும். இது இரண்டாம் நிலை:

பின்பக்கமாக வளைந்த நிலையை நேராய் நிமிர்ந்து வலது காலை இடுப்புடன் திருப்பிமுன் கொண்டுவந்து பாதங்களின் விரல்கள் முன்னால் இருக்கும்படி செய்யவும். கைகள் இரண்டும் தோள் பட்டையுடன் பக்கவாட்டில் நீட்டியிருக்கவும். விறைப்பாய் வளையாது இருக்கவும். பார்வை கீழே பார்க்கவும். இதுமூன்றாம் நிலை. சித்திரம் 68 பார்க்கவும். சுவாசம் சம நிலையிலிருக்கவும். இவ்வாறு மூன்று நிலைகளிலும் தேவைக்குத்தக்கவாறு இருந்தபின் ஆசனத்தைக் கலைக்கவும்

கலைக்கும் விதம்

முன் குனிந்திருக்கும் நிலையில் சுவாசம் உள்ளிழுத்துக் கொண்டே நேராய் நிமிர்வும். பின் வலதுகாலை இடது

ஓம்
நடராஜா ஓம்.

—*—

நடரா ஜாஓம் நடரா ஜா,-அருள்
ஞான சீதம்பர நடரா ஜா;
சுடர்வடி வாழ்ஜய நடரா ஜா,-உயர்
துரிய நடம்பயில் நடரா ஜா! (நட)

கனக சபேச நடரா ஜா,-சிவ
காமி சமேத நடரா ஜா;
முனிவர் அகந்திகழ் நடரா ஜா;-ஜகன்
மோகன மாமுக நடரா ஜா! (நட)

கங்கர தரசீவ நடரா ஜா,-ஜய
கௌரி மனோகர நடரா ஜா;
பொங்கர வம்திகழ் நடரா ஜா-இளம்
பொன்பிறை மின்சடை நடரா ஜா! (நட)

சாம்ப சதாசிவ நடரா ஜா,-ஜய
சங்கர சுந்தர நடரா ஜா;
தேன்பத மேந்திய நடரா ஜா,-உயர்
தில்லையில் ஆடிய நடரா ஜா! (நட)

சிற்பர தற்பர நடரா ஜா,-உயர்
சின்மய நின்மல நடரா ஜா;
அற்புத விற்பன நடரா ஜா,-சத்தி
தானந்த நர்த்தன நடரா ஜா! (நட)

எங்கும் நிறைந்தருள் நடரா,- ஜா தொழும்
எம்மத மும்பிகழ் நடரா ஜா;
தங்கிடும் ஐந்தொழில் நடரா ஜா-ஓம்
சந்தத மும்பயில் நடரா ஜா! (நட)

—“பரமஹம்ஸ தாசன்”

அபேதமும் ஆனந்தமும்! [க. வானமாமலை]

பிறவிகளுள் அரிதான மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற
வர்கள் பாககியவர்கள்

பெரியவர் என்றும் சிறியவர் என்றும் மக்களை இருகூறு
கப் பிரிக்கலாம்.

அரிய செய்கைகளைச் செய்து புகழோடு தோன்றும் பெரிய
வர் ஒரு சாரார் செய்தற்கு அரியவற்றைச் செய்யத் தெரி
யாது. கீழான செய்கைகளிலேயே ஈடுபட்டு நிற்கும் கீழ்
மக்களாம் சிறியவர் மற்றொரு சாரார்.

மனம் போன போககில் போகாது, அதை நன்கு
அடக்கி நிறுத்தி சீரிய சாதனையில் முன்வந்து ஒற்றுமையை
நாடி நிற்பவர்களே பெரியார். சிந்தையை அடக்கும் ஆற்ற
லின்றி மனம் போன போக்கிலே சுற்றித் திரிந்து, புலன்
களின் அடிமையாகி அழுக்காறு, அவா, வெகுளி. இன்னாட்
சொல் முதலிய தீக்குணங்களைக் கொண்டு, நல்வழிச் செல்
லாது தீவழிச் செல்பவர்கள் சிறியர்.

சிறியர் சிறியராகவே இருந்து விட்டால் உலகத்தில்
வேற்றுமைகள் மிகும் என்றெண்ணி அவர்களிடமுள்ள
சிறுமைபை அகற்றிப் பெருமைபைத் தோற்றுவிக்க முயலு
வதே பெரியவர் பொறுப்பு எனவே இச்சிறியவர்களையும்
புகழோடு தோன்றச் செய்ய ஆவனஞ் செய்வதில் பெரிய
வர் பெருமுயற்சி எடுத்து வருகின்றனர்.

சிறியவர்களும் பெரியவர்களை அணுகிச் சிறுமை
பைப் போக்கிக் கொள்ள முனைய வேண்டும். ஏன்? பெரியவர்
கேண்மை, நாளும், பிறை போல் வரிசை
வரிசைபா நந்தும்எனவே தான் நல்லாரைக்காண்பதும் நன்று
அவா சொல் கேட்பதும் நன்று அவர் குணங்கள் உரைப்பதும்
நன்று, என்று அவரோடிணங்கி இருப்பதும் நன்று. என்று
ஒளவைப்பிராட்டியும் அறவுரை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

உலகம் சாதி, மதம், மொழி, நிறம், நாடு முதலிய வேற்றுமைகளையுடையது. இவ்வேற்றுமைகளைக் கடந்து பொதுமையின் நிற்பதுதான் நல்லறம். வேற்றுமைகளெல்லாம். ஒற்றுமையெனும் உயர்பண்பின்முன்பாழாகும். வேற்றுமைகளுக்கு இலக்காகி விரோத மனப்பாண்மையின் நின்று வேண்டாத வெறிச் செயல்களில் சிக்குண்டு, விசனத்துடன் காட்சியளிக்கும் சிறியவராகத் தோன்றாமல், ஒற்றுமையின் உறைவிடமாய், அன்பின் உருவமாய், சத்தோஷத்திற்கிருப்பிடமாய் விளங்கும் பெரியவரை விளங்க வேண்டுமென என்பதையே சமயங்கள் எல்லாம் தெரிவிக்கின்றன.

பேதத்தைப் பார்ப்பது மதியினம், அபேதத்தைக் காண்பது அறிவுடமை, என்று இயம்புகிறது. வேதாந்தம் சகல ஜீவர்களின் ஒற்றுமையைப் போதிக்கிற உயர் தத்துவமாகிய வேதாந்தம் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, ஆகாயம். நட்சத் திரகள், மலைகள், கடல்கள், நதிகள், அனைத்தும் பரமாத்ம சொரூபம் என்ற அபேத நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. உங்கள் சொந்த ஆத்மன் தான் எல்லாவற்றிலும் தங்கி வருகிறது என்ற உயர் தத்துவத்தை உன்னிப் பார்க்க வேண்டுகிறது வேதாந்தம்: மனிதனை மனிதமிருந்து பிரித்து வைக்கும் மாயையின் மாய வேலையைத் தகர்த்தெறிந்து, எல்லோரும் ஒன்று என்ற ஒற்றுமை மனப்பாண்மையை அபேதபாவத்தை வளர்க்க வேண்டுகிறது வேதாந்தம்

ஜீவ ஐக்யத்தை, உணர்வின் ஒன்றுபட்ட தன்மையை உணருவதே மேலோர் பண்பு. எல்லா ஜீவர்களிலும் எல்லா மிருகங்களிலும் எல்லாச்செடி கொடிகளிலும் பிரிக்க முடியாத ஒரே ஆத்மனைக் காண முற்படுவதே செயற்கரிய செய்கையாகும்; அதுவே நல்லறிவுடமையுமாகும். எனவேதான் திருவள்ளுவர் தெரிவிக்கிறார்:-

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும்-அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

இவ்வரிய மெய்ப்பொருளைக் கண்டு, மகிழ்ந்து குணமென்னும் குன்றேறி நின்றது பெருமையினால்தான் உலகம் இயங்கி வருகிறதென்பது தாலோ கூற்று. அவ்வரிய

பெரியார்களது தரிசனமே மிக்க பலனைத் தருமென்றெண்ணி அவர்களை நாடிச்செல்வார்

வேதாந்தத்தின் இலட்சியமான ஒற்றுமையுணர்ச்சியில் விருப்பு-வெறுப்புக்கள் கரைந்து விடுகின்றன; அங்கே தோன்றி நிற்கின்றது. உயரிய ஆனந்தம் ஒற்றுமையில் தான் ஆனந்தம் ஒங்கி நிற்கிறதென்ற உண்மையை உணர்ந்த பெரியார்களைக் காண்பது அரிது. அத்தகைய பெரியார்கள் இன்னும் நம்மிடையே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களை நாடிச்சென்று, அபேதத்தில் நிலவும் ஆனந்தத்தைப் பெற முயலவேண்டுவது நம்மவர் கடமை!

பாரத நாட்டின் பெருமை பழமையானது. அவ்வப்பொழுது பல பெரியார்கள் தோன்றி நல்லறத்தை, ஒற்றுமையை அன்பை நிலைநாட்டி வருகின்றனர் என்பதை உலகறியும்.

இற்றைக்கு இவ்வரிய பெருமையுடன் உலகனைத்திலுமுள்ள மக்களின் உயர் வழிகாட்டியாக, ஒற்றுமையின் உறைவிடமாக அன்பின் தோற்றமாக அமைந்து, சன்மார்க்கத்தந்தையாக அறிவெனும் ஜோதியாக அன்பரின் உள்ளத்தைத் துலக்கும் உயர்கருவாக அமைந்து இமயமலைச் சிகரத்தில் வீற்றிருந்து அகில உலகத்தையும் ஒன்று படுத்தப் பாடுபட்டுவரும் இமயஜோதி ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் அபேத ஆனந்தமாக விளங்கி வருகிறார்கள் அவர்கள் முன் சாதி, சமய, இன, நிற, மொழி, நாடு, முதலிய வேற்றுமை கட்டு இடம் கிடையாது. எல்லா வேற்றுமைகளும் சுவாமிகள் முன் நில்லாது நீங்கி விடுகின்றன. சுவாமிகள் ஒற்றுமையின் உருவாகவே அமைந்து ஒற்றுமைக்கு வழி வகுக்கின்றார்கள் பல்வேறு மதத்தினர் பல்வேறு நாட்டினர் பல்வேறு நிறத்தினர், அனைவரும் சுவாமிகள் முன் ஒன்று பட்டு நிற்கும் உயர் தன்மையைக் கண்டு மகிழாதவர் யார்? சுவாமிகளுடன் சின்னேரம் இருந்து விட்டு அவர்களுடன் அபேதமாக நிற்கும் ஆனந்த நிலையை அனுபவித்த பின் விடைபெற்றுச் செல்லும் அன்பர்கள் அனைவரும் கண்கலங்கி

சுவாமிகளைப் பிரிய மனம் வராதவராய்த் தேம்பித் தேம்பித் தாயைப் பிரிந்து செல்லும் சேயைப் போல அவதிப்படும் அபூர்வ நிலைமையைக் கண்டவர் அபேதத்தில் ஆனந்தம் நிலவி நிற்கும் உண்மையை உணருவது உறுதி.

எல்லோரும் இமயமலைக்குச் சென்றுச் சுவாமிகளின் தரிசனத்தைப் பெறும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதை அறிந்த கடவுள் தமிழ் நாட்டின் அருகிலுள்ள கோனத்தின் தலை நகரான திருவனந்த புரத்தில் மற்றோர் பெரியாரைத் தோன்றச் செய்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்தவா ஆனந்தககளிப்பெய்துவர் என்பதில் ஆட்சேபனையுண்டோ?

அபேதத்தின் உறைவிடமாய். அன்பின் திருவுருவாய் பக்திரசத்தின் பூரணமாய்ச் சிறந்து விளங்கும் ஸ்ரீ சுவாமி அபேதானந்தரின் தரிசனத்திற்கு விரைந்து செல்லும் மககள் பெரும்பேறு பெற்றவர்களேயாவர். சுவாமிகளின் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் அன்பர்களின் உள்ளத்தில் உயரிய பக்தியை வளர்ப்பதுடன், சுவாமிகளின் தரிசனமே அனைவருக்கும் ஆனந்தத்தை ஊட்டுகிறது. அபேதமாக விளங்கும் தன்மையில்தான் ஆனந்தம் தோன்ற முடியும் என்ற நியதிக்கொப்ப அபேதமாக விளங்கும் சுவாமிகளின் தொடர்பில் ஆனந்தத்தைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்க முடியாதல்லவா?

சமீபத்திலே நடைபெற்ற கோடி அர்ச்சனையில் பங்கு பெறாத பக்தர்கள் பல்லாயிரவர் பலவிடங்களிலிருந்தும் பறந்து வந்தனர். வந்தவர் அனைவரும் மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து சுவாமிகளின் உயர் தொடர்பில் ஆனந்தமாக அமர்ந்தபின், சுவாமிகளிடம் விடைபெற்றுச் செல்லும் போது ஒவ்வொருவருடையவும் கண்களிலிருந்து வரும் கண்ணீரே அவர்களின் போன்மைத் தெரிவிக்கும் “வாருங்கள்” உட்காரலாமே! சாப்பிடலாமே!” என்ற அன்புச் சொற்கள் அனைவரையும் பரவசத்திலாழ்த்திவிடும் தன்மையென விடைபெற்று வரலாமென்றெண்ணி சுவாமிகளிடம் சென்றால்.

இருந்து விட்டுப் போகலாமே! என்ற சொற்கள்கல்லுள் ளத்தவரையும் கசிந்துருகச் செய்யும்! தாயைப் பிரிந்த சேயின் நிலைமையை அடைகின்ற அன்பர்களின் அன்புக்கும் பக்திக்கும் பாத்திரமாக விளங்கும் ஸ்ரீ சுவாமி அபேதானந்தரின் புகழ் நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகச் சிறந்து விளங்கிச் சைதன்ய மகாப்பிரபுவின் திருவவதாரமாகத் திகழுகின்ற தனிச்சிறப்பை என்னவென்றுரைப்பது?! ஆம்! ஸ்ரீ சுவாமிகளின் தரிசனமே அன்பர்களின் உள்ளத்தைத் துலக்கி. ஆத்மதரிசனத்தை அளிக்கும் என்பது உறுதி.

—*—

பண்பாடு

அறிவுப்பண்பாடு இதயப்பண்பாட்டுக்கு அடங்கியதாகவே இருக்க வேண்டும். தனித்து வாழ விரும்பும் பண்பாடு எதுவும் வாழமுடியாது.

தொழில் செய்யாத—தொழிலில் பயனாக இல்லாத பண்பாடு பயனற்றதேயாகும். வாசிப்பதாலும் பேசுவதாலும் எழுதுவதாலும் மட்டுமே பண்பாடு அடங்கிவிடமுடியாது.

ஒரு தேசத்தின் பண்பாடு அதன் ஜனங்களுடைய இதயத்திலும் ஆன்மாவிலும் குடி கொண்டிருக்கும் நம்மிடம் நாகரீகமும் பண்பாடும் சுயராச்சியமும் தேவைகளைப் பெருக்குவதால் வாரா. தேவைகளைச் சுருக்குவதாலேயே வரும். (காந்தி)

அறிவில் ஆர்வமுடையவர் தாழ்ந்தவரிடமிருந்தாயினும் அறிவுபெற நானாதவர் இவரே பண்பாடுடையவர் (கன்டூஷிபமதம்)

கபீர் பஜன்

[ஹரிஹரராம்]

மை கு3லாம் மை கு3லாம் மைகு3லாம் தேரா, தூசாஹிப்3மேரா
ராமத4னீ ராஜ்த4னீ ராமத4னீ மேரா -- (மைகு3லாம்)
ரூப நஹீ ரங்க3 நஹீ ப3ரணன ஹீ ச2யாய|

நிர்விகார. நிரஞ்ஜன, நிர்க்கு3ண ரகு4ராயா|| [மை]
ஏக் ரொடி தே3 லங்கே3ரிட து3வார் தேர் பாயை|
காம க்ரோத4 சே2ரட3 கர்ஹரி கு3ண க3ரவை|| (மை)
மேஹர்ப3ரிான, மேஹர்ப3ரிான, மேஹர்க்ரோ தேரீ|
த3ரிஸ கபீ3ர சரண க2ட3ரி நஜா தே3கத தேரீ||

பதவுரை :- தேரா = உனது, உன்னுடைய; ராம் = ஹேராமா;
மை = நான்; கு3லாம் = அடிமை, உனதடிமை; தூ = நீ, நீயோ;
மேரா = என்னுடைய, ஸாஹிப்(3) = எஜமான்; த(4)னீ = செல்வம்
வாழ்வு; ராஜ் = செயல், பெருமை; (எல்லாம் ராமா நீயேதான்
எனக்கு); (ராமா = உனக்குத் தனிப்பட்ட) ரூப் = உருவம்; ரங்க்(3)
நிறம் என்பது; நஹீ = இல்லை; ப(3)ரணன ஹீ = பக்தர்கள் எப்படி
எப்படி உன்னை, உன் அழகை வர்ணிக்கிறார்களோ? அவ்விதமான;
ச(2)ரயா = தோற்றந்தான் காட்டுகிறாய்; ரகு4ராயா = ஹே ரகுசுல
திலகனை ராமனே; நீயோ, நிர்விகார = பேதபாவமற்றவன்,
பிரிவு எண்ணாதவன்; நிரஞ்ஜன = மாசில்லாத, குற்றமில்லாத;
நிர்கு(3)ண = குணங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட. குணத்தினுள்
வன்; உனது அடிமையான எனக்கு; ஏக் = ஒரு; ரோம = ரொட்டித்
துண்டும்; லங்கே3ரிட = லங்கோடும்; (இடைத்துணி); தே(3) =
கொடு, தா; தேரா = உன்னுடைய; து(3)வார் = முன்னிலையில்
சன்னதியில்; பாயை = அடைந்தேன்; காம = ஆசை, பற்று;
க்ரோத(4) = கோபம் வெகுளல்; சே(2)ரட(3)கர் = விட்டுத்தள்ளி;
ஹரி = ஹே ஹரியே; கு(3)ண = [உனது] புகழை, பெருமையை;
க(3)ரவை = பாடுவேன்; மேஹர்ப(3)ரிான் = தயவு செய்து; தேரீ =
உன்னுடைய; மேகர்க்ரோ = அருளைக்கொடு, அருள்செய், த3ரிஸ
கபீ3ர் = தொண்டனை கபீர்; சரணக (2)ட(3)ரி - (உன் அருளைப்
பெற) காத்துநிற்கின்றேன். நஜர் - அருட்பார்வையால்' தே3கத -
என்னைப்பார், பார்த்து ஆட்கொள் ராமா!

கடவுளைச் சரண்புகுதல்.

அடிமைநானே அடிமைநானே அடிமைநானுள் னடிமையே
அடியனென் எஜமான் நீயே [அடிமை]
அடியனென் வாழ்வு செல்வம் பெருமை யாவும் நீயே ராமா [அ]
உருவற்றாய், நிறமற்றாய், போற்றும் உருவே தோற்றுவை
பிரிவில்லாத மாசற்ற தூயவா ரகுநாதா -- [அடிமை]
ரொட்டித்துண்டும் லங்கோடுத்தா கிட்டினுள்ளுன்சந்தி
கெட்டகோபம் ஆசையுமின்றி, திட்டமுன்புகழ் பாடுவேன்(அ)
தயாள குணசீலனன்றோ தயை புரிந்தெனை யாளவா!
தாஸன் கபீர் சரணடைந்தேன் கடைக்கண் பாராய்தேவா [அ]
'ஹரிஹரராம்'

கருத்துரை:- ஹே ராமா! நீ என்னையாளும் எஜமான். நான்
உனது அடிமை. என்வாழ்வு தாழ்வு, சீர்சிறப்பு, செல்வம் பெருமை,
எல்லாம் நீயேதான்! மெய்யன்பர்கள், உண்மைத் தொண்டர்கள்
உன்னை எவ்வெவ்வாறு புகழ்கிறார்களோ நீ அந்தந்த உருவில் அவர்
களுக்குக் காட்சியளித்து ஆட்கொள்கிறாய்! உவக்கெனத் தனி
யான, குறிப்பிட்ட உருவமோ, நிறமோ இல்லை. நீ பேத பாவம்
அற்றவன், எல்லாவற்றையுந் தன்வசமாக்கி யாவற்றினும் உன்ம
யமாக நீ இயங்குகிறாய். அதனால் எதையும் வேறு என்றுபிரித்துப்
பாராத [ஒருவனே] என்ற ஏகபாவம் கொண்டவன். நீ களங்கமில்
லாதவன். குணத்தன். சுத்த நிற்குண சுயஞ்ஜோதி. ரகுசுலத்திலே
மேன்மையுடையவன் நீதான். காமம், கோபம் முதலான ஆரு
குணங்களையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு. நான் உனது கல்யாணகுண
ங்களைப்பாடுவது என்ற உறுதியோடு உன் திருச்சன்னதி அடைந்
துள்ளேன். என் மானங்காக்க ஒரு லங்கோடும் (முழந்துணி), உன்
தொண்டு செய்வதில் ஈடுபடும் எனது உயிர்நிலைக்க ரொட்டித்துண்
டும் (பிடிசோறு) எனக்கு நீ தரவேண்டும். ஹே! கருணமூர்த்தி!
இவ்வுடிமை உன்னையே சரணமாய், சஞ்சமாக அடைந்தேன். சற்று
தயை காட்டிக் கருணை பொங்கக் கடைக்கண்ணால் பார்த்து அருள்
செய்-என கபீர் தாஸ்வேண்டுகிறார்.

:: சுவாமி இராமதாசர் ::

அன்பினிற் கண்டேன் ஐயநின்னை
அருளொளி கண்டேன் நிற்பால்
என்பினை உருக்கும் உந்தன்
எழிலுரு கண்டேன் என்மனக்குருவே!
இன்பமென் இதையக் காட்டில்
இராமதாச நின்னையான் கண்டால்,
என்பெரும் குறைதீரு மலவோ?
என்னருட் குருவே என்ன!

அன்னை கிருஷ்ணபாய்

அன்னை நின்னருட் பார்வை வேண்டும்
அடிபனேன் நின்னொளி காணவேண்டும்
என்னைபே யானெண்ணும் ஞானம்வேண்டும்
இந்தஞாலமே பெனக்குப்பாலமா யமைய
-வேண்டும்
அன்னையின் அன்னை நீ-பேளுனந்த வெள்ளமே;
அருட்பெரும் ஜோதி கிருஷ்ணபாயே!
என்னையும் வந்துநின் திருவுருதாங்க
இக்கணம் அருள்புரி அமரத்தாயே!

—நா. சச்சிதானந்தன்.

உலகெலாம் வாழுந் தமிழர்க்கு ஓர்
வேண்டுகோள்!

திருவள்ளுவர் திருநாளை ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு
வீட்டிலுங்கொண்டாடுக. இவ்வாண்டுத் திருவள்ளு
வர் திருநாள் மே 22 வெள்ளிக்கிழமை (22-5-59).

தமிழ்மறைக்கழகத் தலைவர் பண்டிதர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம்
எம்-ஏ-பி-ஓ-எல்) அவர்கள் விடுக்கும் அறிக்கை

எமது தமிழ்மறைக் சமூகம் சென்றபல ஆண்டுகளாக வைகாசி
அனுடத்தைத் திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழ்கூறு நல்லுலக
மெல்லாம் கொண்டாடச் செய்து வருகின்றது. தமிழகம், இலங்கை
வடஇந்தியா, மலாயா, சிங்கப்பூர், பர்மா, தென்னாபிரிக்கா, பீச்
சித்தீவு, மொறிகியசு முதலிய பல நாடுகளிலும் வாழுந்தமிழர்கள்
ஒன்றுபட்டுத் திருவள்ளுவருக்கு வைகாசி அனுடத்தில் விழா எடுக்
கிறார்கள். கொழும்பு, சென்னை, திருச்சி, தெல்லி, சிங்கப்பூர், பி. பி.
சி. [இலண்டன்] முதலிய வானொலி நிலையங்களும் எமதுமுயற்சிக்கு
ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கி வருகின்றன.

ஆண்டுதோறும் திருவள்ளுவர் திருநாளன்று தமிழர்கள் ஒவ்
வொருவருடைய வீடும் விழாக்கோலம் கொள்ளல்வேண்டும் என்
பதே எமதுகழகத்தின் நோக்கமாகும். எனவே உலகெலாம் வாழுந்
தமிழர்களை ஆண்டுதோறும் திருவள்ளுவர் திருநாளைத் தத்தம் வீடு
களிற் கொண்டாடுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். இப்பெருஞ்
செயலை நிலைநாட்டுதற்கு ஆவனசெய்தல் தமிழ்கூறு நல்லுலகெங்
குமுள்ள தமிழ்ச் சங்கங்கள், மன்றங்கள் கல்விநிலையங்கள் முதலிய
வற்றின் முதற்கடமையாகும்.

சென்ற ஆண்டுகளில் எமது முடிற்சிக்கு ஆதரவளித்ததுபோல்
இனிமேலும் ஒவ்வொருவாண்டும் தமிழ் மக்களுக்குத் திருவள்ளுவர்
திருநாளை நினைவுட்டியும், சிறப்புமலர் வெளியிட்டும் ஊக்கமளித்
தலை, தமிழ் மக்கள் நடத்தும் பத்திரிகைகள் இப்பெருந் தொண்டு
க்குச் செய்யும் பேருதவியாகும்.

கி. பி. 1969-இல் திருவள்ளுவர் தொடர்பாண்டில் ஈராயிரம்
ஆண்டு நிறைவினை எங்குஞ் சிறப்பாகக் கொண்டாடுமாறு கேட்டுக்
கொள்கிறோம். திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டைத் தமிழர்கள்
யாவரும் வழக்குக்குக் கொண்டுவருதலும் இன்றியமையாதது.
திருக்குறள் இன்னும் மொழிபெயர்க்கப்படாத மொழிகளில்,
மொழி பெயர்ப்பித்தற்கு அம்மொழிகள் வழங்கும் நாடுகளில்
வாழும் தமிழ்மக்கள் முயலவேண்டுமென்றுங் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

உலகம் போற்றும் ஒப்புயர்வற்ற திருக்குறளைச் செய்தருளிய
திருவள்ளுவருக்கு உலகெலாம் வாழுந் தமிழர் எவ்வித வேறுபாடு
மின்றி ஒன்றுபட்டு ஆண்டுதோறும் நெருநாளிற் பெருவிழா எடுக்கிறு
ர்கள் எனும் புகழுரையை நிலைநாட்டுதற்கு உலகெலாம் வாழுந்
தமிழர்கள் ஒன்றுபடுவோமாக வாழ்க தமிழ்மறை! வளர்க தமிழி
னம்.

உ

நல்ல விநாயகர் துணை

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம்

திருக்குளத்திருப்பணித் தரும் விஞ்ஞாபனம்

திருவருள் நிறைந்த ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர சேஷத்ரத்திஸ் சிவதீர்த்தமென்ற திருக்குளத்திருப்பணிக்கு சுமார் 60, 000 ரூபாய் வரையாகுமென மதிப்பிட்டு கருங்கல் வேலை நடந்து வருகிறது. இப்பெருஞ் சிவ கைங்கர்யத்துக்கு புண்ய சீலர் களனைவரும் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி செய்து ஸ்ரீ வடிவாம்பிகாஸமேத முன்னாநாத்தெருமான் திருவருள் பெற வேண்டுகிறோம்,

இங்ஙனம்

சீ. பாலசுப்ரமண்யக் குருக்கள்,

தர்மகர்த்தா.

வாய்வு சூரணம்

உஷ்ணவாய்வு, முழங்கால்வாய்வு, இடுப்புவாய்வு, மலக்கட்டு, மலபந்தம், அஜீரணம், கைகால் அசதி, பிடிப்பு, பசியின்மை, வயிற்று வலி, பித்தமயக்கம், பித்தசூலை, புளியேப்பம் நெஞ்சுக்கரிப்புமுதலிய வாய்வு ரோகங்களை நீக்கி ஜீரணசக்திக்கும் தேகாரோக்கியத்திற்கும் மிகச்சிறந்த சூரணம். உபயோகிக்கும் முறை:- இந்தச் சூரணத்தில் ½ தோலா அளவு எடுத்து அத்துடன் ½ தோலா அளவு சீனி அல்லது சர்க்கரை கலந்து ஆகாரத்துக்குமுன் உட்கொண்டு கொஞ்சம் வெந்நீர் அருந்தவும் காலை மாலை தொடர்ந்து உட்கொள்ள வேண்டும். தேகத்தை அனுசரித்து உட்கொண்டு வரும்போது அளவைக் கூட்டியும் குறைத்தும் உட்கொள்ளலாம். நெய், பால், வெண்ணெய் நிறையச் சாப்பிடலாம். வாரம் ஒருமுறை எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

மூலிகையினால் தயாரிக்கப்பெற்றது

[பத்தியமின்னை] தபாற்செலவு உட்பட டின் ஒன்று ரூபா 3-75.

சப்பு இண்டஸ்ட்ரிஸ் சேலம் 2. S. I.

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்:

ஆத்ம ஜோதி நிலையம் : நாவலப்பிட்டி